

Coast-to-Coast Australië - blog 3

Blog 3: Leven na de Nullarbor....

Het gevaar van een overstek van de Nullarbor-woestenberg, met al zijn gevaren en uitdagingen, is dat je daarna, als het gelukt is, denkt dat je er bent.

Dat is in Australië niet het geval. Je bent er pas als je er bent.

Eigenlijk gaat het na de Nullarbor gewoon door met de uitdagingen. Oke, de afstanden tussen plaatsen zijn wat kleiner, maar de harde wind soms, de hitte, de triljoenen vliegen overdag en de heuvels, maken dat je genoeg te doen hebt.

Australië heeft de naam nogal vlak te zijn. Dat is een lachwekkend misverstand. Vlak is het nergens. Nee, de Himalaya is het niet, maar vlak is het ook zeker niet. Elke dag moet je heuvels over.

We fietsen van hotel naar wildkampeerplaats en dan weer naar een hotel. Soms is het leuk, soms is het niet leuk. De laatste kampeerplaats was naast een verlaten schapefarm. De familie heeft het pand zo gelaten als hun ouders het in de jaren '90 achterlieten. Alles staat er nog: meubels, keukenspullen, tv, bedden, foto's, schilderijen - alles. De flessen olijsolie staan nog in de keuken, en naast de bank staat nog een fles whiskey met een bodempje en een glas ernaast. De voordeur van het huis is open, en kijkt u gerust rond, zegt het briefje dat erop zit. Waar kan zoiets?

Alleen in de verlatenheid van Australië denk ik.

In de enorme tuin mag je kamperen. Water is er niet, wel een wc die het nog doet op grondwater. We hebben er gekampeerd, en in de middag een tijd binnen gezeten, vluchtend voor hitte en vliegen. Heel apart, om in zo'n verlaten farm te zitten, in een heerlijke leunstoel, intussen lezend in dames-tijdschriften uit 1985, waarin, zo bleek, ook al oeverloos werd gezanikt over het beste dieet, de mooiste huisinrichting en waarom mannen niet deugen in het algemeen. Op de achtercover van het tijdschrift stond een sigaretten-reclame, onder het motto: 'Join the club' switch to .. en dan het merk. Heerlijke tijden, mijn jeugd, toen alles nog zo heerlijk onbetuttelend was.

We pauzeren nu even in Kimba, een zondoorstofd plaatsje met een winkel, een bibliotheek, een hotel en een kerk. Zeg maar gerust : een metropool!

Amy en Gijs